

Hem>Rättsliga åtgärder>Europeisk civilrättslig atlas>Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel
Europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Portugal

Artikel 50.1 a – Domstolar som är behöriga att meddela beslut om europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Behörighet vad gäller sakfråga och värde regleras i lagen om domstolsväsendets organisation ([lag nr 62/2013 av den 26 augusti 2013](#)). Domstolar med behörighet i förfaranden gällande europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel är de följande allt efter deras respektive behörighetsområde:

Centrala avdelningar för civilmål (*Juízos Centrais Cíveis*).

Lokala avdelningar för civilmål (*Juízos Locais Cíveis*) och avdelningar med allmän behörighet (*Juízos de competência genérica*);

Familje- och ungdomsavdelningar (*Juízos de família e menores*);

Arbetsavdelningar (*Juízos do Trabalho*);

Handelsavdelningar (*Juízos de Comércio*);

Verkställighetsavdelningar (*Juízos de Execução*);

Domstolen för immaterialrättigheter (*Tribunal da Propriedade Intelectual*);

Domstolen för konkurrens, reglering och tillsyn (*Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão*);

Sjörättsdomstol (*Tribunal Marítimo*).

Artikel 50.1 b – Myndighet som är behörig att inhämta kontoinformation

Sammanlutningen av advokater och exekutionsbiträden (*Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução, OSAE*).

Rua Artilharia 1, no 63

1250-038 Lisbon

Tfn: (+351) 213894200

Fax: (+351) 213534870

E-post: geral@osae.pt

<http://osae.pt/pt/pag/osae/osae/1/1/1/1>

Artikel 50.1 c – Metoder för inhämtande av kontoinformation

Följande metoder föreskrivs i nationell rätt:

Alla banker i Portugal måste uppges om gäldenären har ett bankkonto hos dem (artikel 14.5 a).

Informationsmyndigheter får ta del av relevant information som myndigheter har i sina register eller på annat sätt förfogar över (artikel 14.5 b).

Dessa metoder fastställs i artikel 749 i civilprocesslagen och regleras genom artikel 17 i ministerförförordning nr 282/2013 av den 29 augusti 2013, i dess senaste lydelse.

För att behörig myndighet (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Exução, OSAE*) ska få tillgång till information om förefintliga konton i Portugal måste en begäran sändas till Portugals centralbank. I Portugal kan denna typ av begäran om information endast göras med hjälp av gäldenärens skatteregistreringsnummer (NIF) eller en juridisk persons registreringsnummer (NIPC). För att begäran ska handläggas snabbt bör den innefatta följande information:

gäldenärens skatteregistreringsnummer (NIF) eller,

den juridiska personens registreringsnummer (NIPC) om gäldenären är ett företag,

gäldenärens adress.

Artikel 50.1 d – Domstolar till vilka ett överklagande kan inges mot ett beslut att inte meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Appellationsdomstolarna har behörighet att pröva överklaganden.

Överklagandet måste dock i enlighet med nationell lagstiftning inges hos den domstol som meddelade det omtvistade avgörandet.

Artikel 50.1 e – Myndigheter som utsetts som behöriga att ta emot, översända och delge det europeiska beslutet om kvarstad på bankmedel och andra handlingar

Domstolar, framför allt domstolstjänstemän.

Sammanlutningen av advokater och exekutionsbiträden (OSAE), framför allt exekutionsbiträden.

Generellt sett har exekutionsbiträden befogenhet att göra nödvändiga delgivningar.

Enligt portugisisk processrätt får domstolstjänstemän endast ingripa i följande situationer:

Vid verkställighet där staten är fordringsägare.

Vid verkställighet där den allmänna åklagarmyndigheten företräder fordringsägaren.

I fall där det inte finns något exekutionsbiträde i det distrikt där verkställighetsförfarandena pågår och där det skulle medföra oproportionerliga kostnader att använda ett exekutionsbiträde från ett annat distrikt. En sådan åtgärd beslutas av en domare, på fordringsägarens begäran.

Om de nödvändiga förfarandemässiga åtgärderna skulle medföra oproportionerliga resekostnader och om det inte finns något exekutionsbiträde i det område där de förfarandemässiga åtgärderna ska vidtas. En sådan åtgärd beslutas av en domare, på exekutionsbiträdets begäran.

Verkställighetsåtgärder av ett värde på 10 000 euro eller mindre, om fordringsägarna är fysiska personer och begäran inte rör en kommersiell eller industriell verksamhet, förutsatt att åtgärden begärs i verkställighetsansökan och tillhörande förfarandemässiga kostnader erläggs.

Verkställighetsåtgärder av ett värde på 30 000 euro eller mindre, om begäran är sysselsättningsrelaterad och om den part som begär verkställighet gör detta i verkställighetsansökan och betalar tillhörande förfarandemässiga kostnader.

Artikel 50.1 f – Myndigheter behöriga att verkställa ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Sammanlutningen av advokater och exekutionsbiträden (OSAE).

Artikel 50.1 g – I vilken utsträckning tillgångar på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton kan beläggas med kvarstad

Enligt portugisisk lag presumeras det att parterna har lika stor andel i krediten, vilket innebär att det antas att varje insättare äger hälften av de medel som sätts in på kontot, om inte motsatsen bevisas (artiklarna 513 och 516 i civillagen). Beslutet om kvarstad avser därför gäldenärens andel i det gemensamma kontot, eftersom det presumeras att andelarna är lika stora (artikel 780.5 i civilprocesslagen).

Denna presumtion kan åsidosättas om motsatsen bevisas. Det måste bevisas att de medel som satts in på bankkontot enbart tillhör en kontoinnehavare eller någon av kontoinnehavarna, att de båda har olika stora andelar i kontot eller till och med att medlen tillhör en tredje part.

Om beslutet om kvarstad endast avser en av makarna men om ett konto som innehas gemensamt av makarna blir föremål för utmätning, eftersom gäldenären inte anses ha tillräckliga tillgångar, måste makarna till den person gentemot vilken beslutet om kvarstad fattas kallas för att begära separation av egendom eller intyga att man godtar att skulden delas. Detta görs på begäran av den maka som beslutet om kvarstad avser. Om beslutet om kvarstad enbart avser en av makarna och ett konto som innehas enbart i deras namn kan denna maka begära att skulden delas, varpå ett beslut om kvarstad kan utfärdas gentemot makarnas gemensamma konto, om de har något sådant (artiklarna 740.1, 741.1 och 742.1 i civilprocesslagen).

Om kontoinnehavaren även är gäldenär men medlen på kontot förmodligen tillhör en tredje part, får denna tredje part göra invändningar (artikel 342.1 i civilprocesslagen). Om det förefaller som att gäldenären är ägaren till de medel som sätts in på ett konto som innehas av en tredje part, får den tredje parten överklaga beslutet om kvarstad eller göra invändningar, genom att lägga fram bevisning som inte beaktats av domstol och som skulle kunna undanröja grunderna för beslutet om kvarstad (artikel 372.1 i civilprocesslagen). I det förstnämnda fallet kommer den tredje parten att försöka förhindra utmätning av medlen, och i det andra fallet kommer gäldenären att göra detta.

Artikel 50.1 h – Bestämmelser om belopp som är undantagna från utmätning

Enligt artikel 391.2 i civilprocesslagen är utmätningsbestämmelserna tillämpliga på beslut om kvarstad, i anpassad form där så krävs.

Utmätning måste begränsas till de tillgångar som behövs för att betala den verkställbara skulden och de förväntade verkställighetskostnaderna (artikel 735.3 i civilprocesslagen).

Enligt artikel 738 i civilprocesslagen är följande undantaget utmätning: två tredjedelar av nettoinkomsten, löner, periodiska belopp som erhålls som pension eller annan social förmån, försäkring, olycksfallersättning eller annan betalning av liknande slag som garanterar gäldenärens uppehälle. För att beräkna den likvida delen av ovanstående betalningar beaktas endast bidrag som krävs enligt lag. Det högsta belopp som är undantaget från utmätning motsvarar tre nationella minimilöner vid tidpunkten för respektive utmätning. Om gäldenären inte har någon annan inkomst motsvarar det undantagna beloppet en nationell minimilön.

I det särskilda fallet med kvarstad på bankmedel är totalbeloppet motsvarande den nationella minimilönen undantaget från utmätning.

Med tanke på beloppet, den utestående skuldens typ, behoven hos den person gentemot vilken verkställighet begärs och personens familjemedlemmar kan domaren, på begäran av den person gentemot vilken verkställighet begärs, undantagsvis sänka det inkomstbelopp som kan utmätas, så länge som domaren anser är rimligt (men högst i ett år) och kan till och med undanta det från utmätning.

Avslutningsvis är bankmedel undantagna från utmätning om de är resultatet av betalning av ett lån som i sig är undantaget från utmätning, i enlighet med artikel 739 i civilprocesslagen.

Artikel 50.1 i – Eventuella bankavgifter för genomförande av likvärdiga nationella beslut och för tillhandahållande av kontoinformation samt vilken part som ska betala dessa avgifter

Banker har endast rätt att få ersättning för de tjänster som de tillhandahåller **om fordringsägaren är ett handelsföretag som, under det föregående året, har ingett minst 200 ansökningar om interimistiska åtgärder till en domstol, ett kansli eller en kontaktpunkt** (artikel 780.12 i civilprocesslagen).

I ministerförordning nr 202/2011 av den 20 maj 2011, enligt senaste ändring, fastställs nivån, betalnings- och återvinningsmetoder samt fördelningen i fråga om belopp som avser sådan ersättning.

Ersättningen avser kostnader som uppstått i ärendet och enbart är fordringsägarens ansvar, och den inbegriper inte exekutionsbiträdets avgifter och kostnader eller verkställighetskostnaderna. Den kan inte heller återopas som parternas kostnader (artikel 1.2 i ministerförordning nr 202/2011 av den 20 maj 2011).

Vid kvarstad på medel på ett bankkonto som står på den person gentemot vilken verkställighet begärs, ska en femtedel (1/5) av beräkningsenheten betalas, vilket motsvarar 20,40 euro.

Om kvarstad inte är möjligt (när det inte finns några bankkonton eller bankmedel som står på den person gentemot vilken verkställighet begärs), ska en tiondel (1/10) av beräkningsenheten betalas, vilket motsvarar 10,20 euro.

Artikel 50.1 j – Skalan för avgifter eller andra regler om avgifter som får tas ut av en myndighet eller ett annat organ för att verkställa ett beslut om kvarstad

I Portugal tillhandahåller bankerna kontoinformation i enlighet med de krav, och till de belopp, som avses i artikel 50.1 i.

Följande avgifter ska betalas för att verkställa ett beslut om kvarstad:

25 euro om gäldenären har sin hemvist i ursprungsmedlemsstaten.

51 euro om gäldenären har sin hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 50.1 k – Rangordning av likvärdiga nationella beslut

Ej tillämpligt.

Artikel 50.1 l – Domstolar eller verkställande myndigheter behöрга att pröva en ansökan om rättsmedel

Överklaganden **av ett beslut om kvarstad** enligt artikel 33.1:

Den domstol som har behörighet att pröva ett överklagande är den förstinstansdomstol som meddelade beslutet om kvarstad.

Överklaganden **av verkställigheten av ett beslut om kvarstad** enligt artikel 34:

Centrala avdelningar för civilmål vid verkställighetsåtgärder av ett värde på mer än 50 000 euro*

Lokala avdelningar för civilmål eller, om sådana inte finns, avdelningar med allmän behörighet i fråga om verkställighetsåtgärder som berör värden på upp till 50 000 euro.

* Detta belopp inbegriper kapital och ränta/böter fram till dess att beslutet om kvarstad offentliggjordes.

Artikel 50.1 m – Domstolar till vilka ett överklagande ska ges in och, i förekommande fall, tidsfrist för överklagande

Överklaganden måste inges till den domstol som fattade det beslut som överklagas (artikel 637.1 i civilprocesslagen). När överklaganden ingetts hänskjuts de till appellationsdomstolen (*Tribunal da Relação*) för prövning.

Tidsfristen för ingivande av överklaganden är 15 dagar från det att beslutet delges (artiklarna 638.1 och 363.1 i civilprocesslagen).

Artikel 50.1 n – Domstolsavgifter

När det gäller interimistiska åtgärder måste den part som översänt begäran betala förfarandekostnader på 306 euro.

När det gäller överklaganden av ett beslut kan den part som översänt begäran få betala 306–612 euro i förfarandekostnader.

Enligt artikel 145.1 i civilprocesslagen måste förfarandekostnaderna betalas i början av respektive förfarande.

Tabellerna II och III, som det hänvisas till i artikel 7.1, 7.4, 7.5 och 7.7 i förordningen om förfarandekostnader (lagdekret nr 34/2008 av den 26 februari 2008), går att finna via följande länk: <http://data.dre.pt/eli/dec-lei/34/2008/p/cons/20161228/pt/html>

Artikel 50.1 o – Språk som godtas för översättning av handlingar

Ej tillämpligt.

Senaste uppdatering: 26/02/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.